

УЧИЛИШТЕН МАГАЗИН

ЈОСКА

СОУ „ЈОСИФ ЈОСИФОВСКИ“ ГЕВГЕЛИЈА

СОДРЖИНА

06

АЛУМНИ

Иван Делиманов, Лејла Рајкова,
Горан Манев, Рубин Цветаноски

08

ИНТЕРВЈУ: ТИНО И АТАНАС

Благица Ступар

12

Фотографијата ги чува моментите од исчезнување

Сара Јованова и Сандра Еленска

14

Патопис за еден мој школски ден

Тамара Дронова

16

КОЛУМНА: ЈАС и само ЈАС

Јован Грозданов

18

Basketball player Myles Howard

Софија Стојанова

22

Есенско злато и килибар

Лили Митрова

24

Фолклорот - инспирација за младите генерации

Стефанија Маркова

Редакција

Заменик уредници

Ѓорги Новаковски

Андреј Димов

Леана Јанковска

Јован Грозданов

Верица Марковска

Новинари

Сара Јованова

Јован Грозданов

Лили Митрова

Марија Атанасова

Благица Ступар

Анастасија Атанасова

Сандра Еленска

Тамара Дронова

Софија Стојанова

Стефанија Маркова

Училиштен магазин

„ЈОСКА“

Година II

Број 12

Ноември 2024

ОД УРЕДНИКОТ

Почитувани читатели,

членовите на Медиумскиот клуб „Јоска“ при СОУ „Јосиф Јосифовски“ од Гевгелија во изминатиот период излегоа од ‘училишните клупи’ и остварија средби со повеќе личности од општественото опкружување создавање квалитетни новинарски прилози и интервјуа. Целото творештво на членовите / новинари на Клубот може да го прочитате на веб-страницата на Клубот www.klubjoska.mk.

Од неодамна веб-страницата е редизајнирана и ставена целосно во употреба, така што сите трудови на членовите ќе бидат поставувани, освен во електронското издание на магазинот и на веб-страницата.

Сметајќи дека на современиот човек сè помалку му останува време за читање, сепак нашата интенција е и понатаму да продолжиме да го следиме нашиот интерес, да создаваме и да ги учиме правилата на новинарството, во целост почитувајќи ги новинарските кодекси.

Постоењето на Медиумскиот клуб „Јоска“ не е случаен затоа што и повеќе од јасно е дека новите генерации созревајќи својот поглед на светот го учат и го обликуваат и преку медиумите.

Тони Аврамов

Професор

**ЕДУКАЦИЈА И ПРОМОЦИЈА
НА БИОЛОШКАТА
РАЗНОВИДНОСТ НА
БРЕГАЛНИЧКИОТ РЕГИОН**

ИВАН ДЕЛИМАНОВ

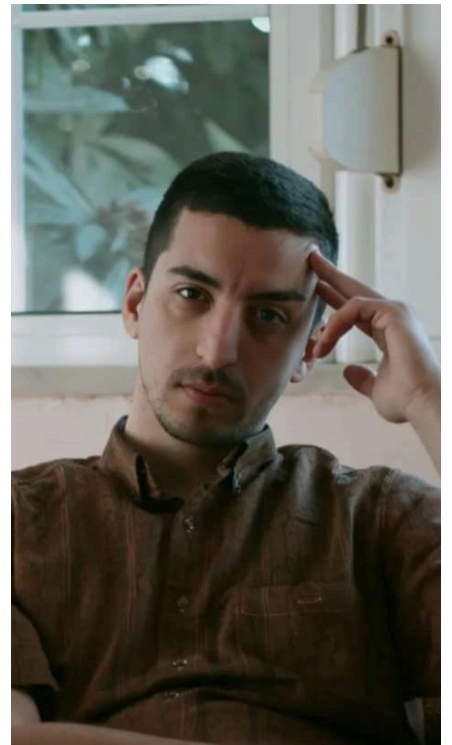
Ниеден животен пат не е лесен, секој поединец има свој предизвик и пат кој што на директен или индиректен начин мора да го помине. Мојата образовна борба започна од многу мала возраст, отсекогаш бев бунтовен и желен за нови знаења и предизвици.

Дефинитивно средното училиште ми беше најубав период од животот. Многу анегдоти, дружба, забавни моменти кои ги паметам и ден денес. Што се однесува до студентските денови со сигурност би кажал дека имаше многу убави моменти, но и доста стресни ситуации и непреспиени ноќи.

Електоинженер и актер

Интервју на Благоица Ступар.

Целото интервју прочитајте го на www.klubjoska.mk

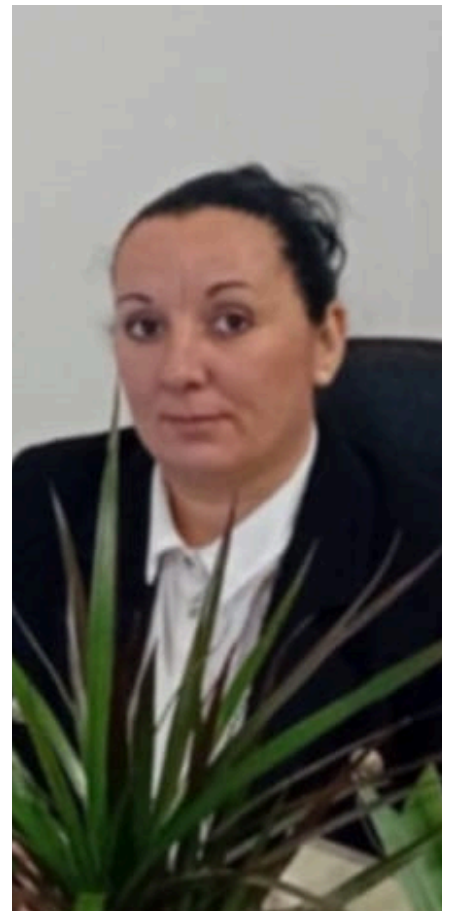
ЛЕЈЛА РАЈКОВА

Живееме во многу тешко време, човековите вредности се подзаборавени но јас се трудам да останам пред сè човек, искрена, праведна и добронамерна во своите постапки. Многу е важно да го сочувате вашиот углед, авторитет и интегритет затоа што една погрешна постапка многу може да ве чини во животот. Потребно ни е општество во кое секој ќе си го добие тоа што го заслужува, правичност на сите полиња, да не постои селективност во општеството затоа што секој еден е важен за општество. Ако немаме земјоделци ќе немаме храна, ако немаме сточари ќе немаме млечни производи, ако немаме архитекти ќе нема кој да гради, ако нема наставници ќе нема образование, ако нема работници ќе нема стопанство... значи секој еден е важен во ова општество и на секој треба да му се даде шанса за почеток.

Адвокат

Интервју на Лили Митрова и Марија Атанасова.

Целото интервју прочитајте го на www.klubjoska.mk

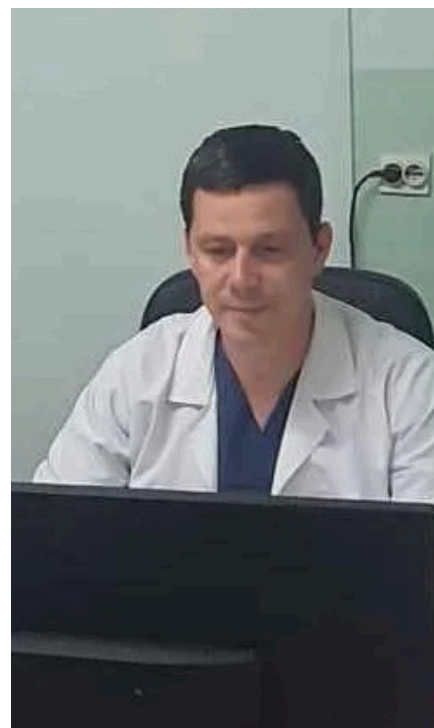

РУБИН ЦВЕТАНОВСКИ

Пациентите мора да бидат мотивирани да го одржуваат своето здравје а тоа го правам преку пренесување и давање совети на пациентите како да го одржуваат своето здравје преку конзумирање здрава храна, физичка активност, обегнување на пушење, алкохол и други штетни навики, намалување на телесната тежина, потоа превенција на одредени болести преку превентивни прегледи и контроли. Оние кој веќе мора да конзумираат редовна терапија истата редовно да ја земаат онака како што им е назначено од лекарот и секако почести контроли.

Лекар

Интервју на Сара Јованова. Целото интервју прочитајте го на www.klujboska.mk

ГОРАН МАНЕВ

Во денешно време, дигиталните вештини се неопходни не само за учениците и професионалците, туку и за секојдневниот живот. За младите, дигиталната писменост значи стекнување вештини за пребарување информации, критичко размислување и заштита на приватноста. За возрасните и постарите лица, таа може да ги направи поинформирани, независни и способни да комуницираат и да се справуваат со секојдневните задачи преку дигитални алатки. Дигиталната писменост овозможува на сите да останат вклучени во општеството и да се прилагодат на постојаните технолошки промени, што е клучно за личен и професионален развој.

Професор

Интервју на Анастасија Атанасова. Целото интервју прочитајте го на www.klujboska.mk

Тино и Атанас: Не им верувајте на Данајците и кога дарови ви даваат

НОВИНАР: БЛАГИЦА СТУПАР

„Дуетот“ кој руши бариери, создава иднина, „краде“ насмевки, но и воздишки. Како дојдовте до идеја да работите заедно?

Атанас:

Едноставно театарот ни даде прилика да играме заедно. Тој нè создаде да бидеме тандем.

Тино:

Идејата е на Атанас, ми рече мора да работиме нешто. Јас му реков ајде. Ми рече: „дојди утре камионот на вујко ми да го растовараме“. Не дојдов, се успав.... останатото е историја.

**АТАНАСОВСКИ И
КОСТАДИНОВСКИ
ПОЗНАТИ КАКО ДУОТО
ТИНО И АТАНАС ЗА
МЕДИУМСКИОТ КЛУБ
„ЈОСКА“ ПОРАЧУВААТ
ДЕКА СМЕЕЊЕТО Е
ПРИРОДЕН ЛЕК ШТО НЕ СЕ
КУПУВА ВО ПРОДАВНИЦА.**

**Тино и Атанас, Атанас и Тино,
што е подобро или како е
правилно?**

Атанас:

Едноставно луѓето полесно го памтат името Тино а за другото им треба две три секунди...

Инаку Атанас и Тино.

Тино:

Порано бевме Атанас и Тино, сега сме Тино и Атанас. Тоа е еден вид upgrade на франшизата. Инаку не е многу важно името... како што сите знаеме.

**Како Тино, а како Атанас застанаа на театарските штици?
Дали беше тоа желба или љубов од детството или судбина?**

Атанас:

Мене ми е љубов од детството. Само тоа сакав да бидам!
Немав друга опција!

Тино:

Јас не знаев што да продолжам после средно. Ми рекоа камера е топ за тебе. Отидов, таа година немаше камера, имаше само глума да запишеш. Немав други опции.

Какви беа средношколските денови на Атанас и Тино?

Атанас:

Истражувачки пред сè и себеспознавачки. Нова средина, прилагодување, адаптирање, заљубување ко глуп и дојде време за на факултет.

Тино:

Еден од поубавите периоди, не најубав да се разбереме. Средното искрено многу ми помогна во социјализација пред сè, прифаќајќи ги различните карактери на луѓето откриваш нешто и за себе. Не бирај со кој ќе се дружиш, дружи се со сите, најмногу ќе научиш за себе.

Нашата публика се младите од средношколските клупи. За нив ќе биде интересно да ни кажете кои моменти ви останале во сеќавање од вашето образование? Може ли да се издвојат посебни моменти?

Атанас:

Секако сите ситуации со соученикот кој седи до тебе. Симпатијата во другиот ред. Спремноста и неспремноста за одговарање. Тремата во недела.

Тино:

Мене екскурзиите секогаш ми биле хит, кафињата кога бегаш од час, стравот од дома ако дознале дека си избегал. Еднаш направивме танцова група само од мажи за да губиме часови, се испостави дека е супер концепт, игравме на патронат 12 другари, умревме од смеење цело школо. Баш сакам да видам снимка од тоа.

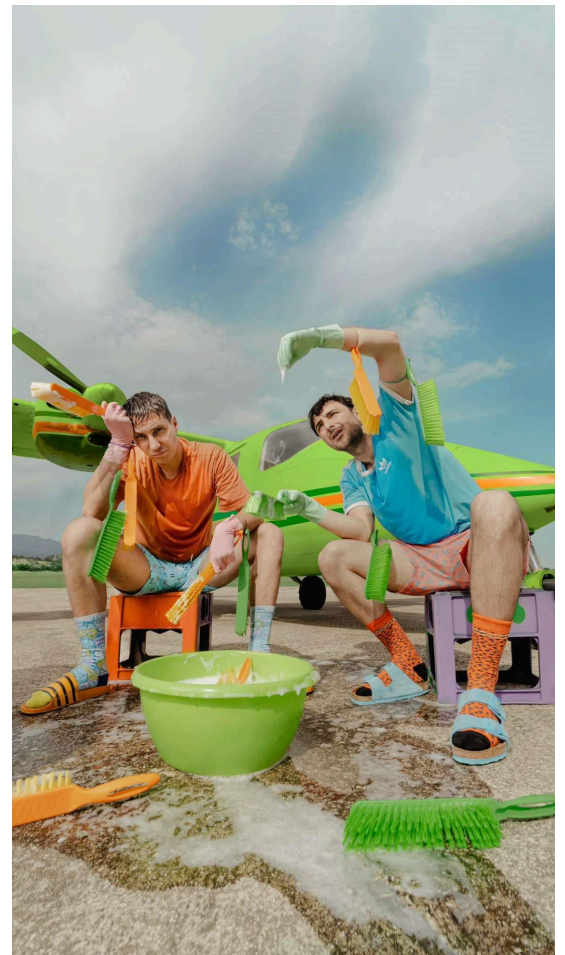
Театарот е местото кое најверојатно ви е втор дом. Која е енергијата што ја давате на театарските штици, а која на стендап настапите?

Атанас:

Нема разлика секогаш пробувам да бидам посветен во тоа што го правам. Да се забавувам пред сè јас.

Тино:

На стендап е малце по опуштена атмосфера се пие, се јаде, се пуши, се зборува со изведувачот, што и самото бара поголем фокус и енергија од театарот, кој пак бара посебен фокус и енергија, што е малку поразлична од таа на стендап. Би рекол подеднакво се тешки и двете форми и физички и енергетски.

Вие сте едни од ретките што ги полнат постојано салите низ земјава. Последните три едноподруго одиграни стендап настапи на „(Нат)просечен Македонец“ го докажа тоа. Колкава е одговорноста, но каков е и предизвикот?

Атанас:

Пред некој ден додека играв на сцена сфатив дека е полна салата и сите се среќни, во главата ми помина мисла дека треба да сме најисполнети поради тоа дека не постои поголем комплимент од аплаузот на крајот! Предизвикувачки е секако, бидејќи одговорноста е поголема со поголем аудиториум!

Тино:

Предизвикот е право пропорционален со одговорноста. Поентата секогаш е сите убаво да си поминеме, среќни и со можност, со по некое поставено прашање во глава. Нашите стендапи се едукативни, исто така. Тоа значи одговорност и предизвик во исто време.

Сте биле ли во Гевгелија? Каква е Гевгелија за вас?

Атанас:

Баба ми беше од гевгелиско... Ме носеше често.

Најубавите луѓе живеат таму, смислата за хумор што ја имаат гевгеличани и погледите кон секојдневието се нешто што никој друг во државата го нема. Би сакал да се преселам во Гевгелија!

Тино:

Топла, во секоја смисла на зборот, и реално и душевно.

Вашите пораки до младите.

Атанас:

Што и да правите правете го до крај!

Тино:

Не им верувај Ахиле на Данајците кога дарови ти нудат.

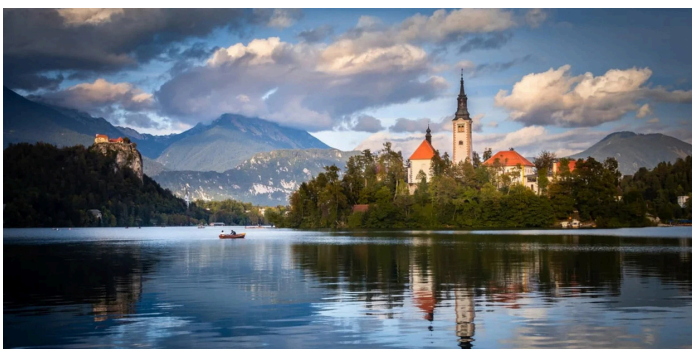

Фотографијата ги чува моментите од исчезнување

САРА ЈОВАНОВА И САНДРА ЕЛЕНСКА

Димитар Новаков е момчето кое со својот објектив ја менува перспективата на видувања на објектите и природата. Неговото фотографирање докажа дека Гевгелија ја има во сите бои!

Патопис за еден мој школски ден

ПАТОПИСЕЦ: ТАМАРА ДРОНОВА

Тамара Дронова е ученичка запишана во здравствената струка во СОУ „Јосиф Јосифовски“ од Гевгелија. Доаѓа од Богданци и желбата да го учи тоа што го сака не ја спречува секојдневно да патува, без разлика низ што сè поминува во текот на учебната година. Нејзиниот еднодневен патопис е секојдневие на многу ученици.

Секое утро има свој предизвик, мисла и приказна. Секое мое утро е посебно, но посебно на свој начин. Се обидувам да ви кажам дека ние, учениците од населените места, малку поинаку го живееме денот од оние ученици кои имаат училиште во своето родно место. Секој од нас, којшто доаѓа од друго место патува. Патувањата до училиште не секогаш се едноставни. Но на крајот од денот упорноста ја достигнува својата цел.

Наставата во училиштето започнува во осум часот. Будилникот звони рано. Стануваш, и се тркаш совремето, а победникот мора да бидеш ти. И во одот, во чекорот од дома до автобуската станица знаеш дека минутите ти се измерени, секундите ти пресудуваат, но нели пак сите го живееме животот, можеби секој различно, но секој за свој сопатник го има времето.

Потребно е да стигнам до автобуската станица каде го чекам автобусот за Гевгелија. И конечно кога се качувам во автобусот здивнувам, ги одморам мислите или можеби на кратко патувам во иднината на денот – каков ќе ми биде училишниот ден. Патот во автобусот понекогаш е напорен, посебно во студените зимски утра или кога времето е непредвидливо, променливо, врнежливо или можеби жешко, загушливо тешко.

Ама сепак, се радувам затоа што погледот од прозорецот ми го нуди пејзажот нацртан со планини, полиња и мали куќарки кои ти зборуваат дека и таму некој се бори со времето.

Понекогаш можеби сум поспана, но будењето одсвонува со секојдневниот сообраќаен метеж во Гевгелија.

Нов ден, нови лекции, средби со другарите.

На училиште се среќавам со другарките и наставниците, се вклучувам во активностите. Секој предмет ме предизвикува. Иако може ми е потребно повеќе време за патување, го ценам времето поминато на училиште и пријателствата кои се создаваат таму.

Но денот не завршува со завршувањето на часовите.

Додека учениците се радуваат на некој изгубен час, за нас, кои доаѓаме од други населени места, губењето часови знае да биде здодевно, понекогаш мачно затоа што ви останува време кое треба да го пополните со чекање на автобусот за да се вратите дома.

Во моите размислувања, патот кон дома се чини дека трае предолго, напнатоста, уморот и нетрпеливоста си го прават своето. Но животот е таков, мора и во такви случаи да ја наоѓаме позитивната страна на животот.

ЈАС и само ЈАС – проблемот на современиот човек

КОЛУМНИСТ: ЈОВАН ГРОЗДАНОВ

„Баш ми е гајле“ -основната реченица што ја опишува состојбата на модерниот човек. Баш ми е гајле. Реченица што мали деца ја користат кога се налутени. Зошто тогаш мислам дека ја опишува состојбата на модерниот човек? Бидејќи огромен број луѓе во нашиот модерен свет не се толку различни од мали деца.Егоистични се, себични, и не се воопшто зрели. Накратко објаснено, баш им е гајле за луѓето околу нив.

Човекот во нашето општество гледа за себе, но тоа не е ни толку лошо, всушност добро е да размислуваме за нашето добро. Но јас размислувам пред сè за моето добро, и ти размислуваш пред сè за своето добро, и оној човек што не ти го привлече вниманието на улицата размислува пред сè за своето добро.

Мора да повторам, ова не е лошо. Но во заедница размислување што е строго себично доведува само до лоши последици.

И овде е нашиот проблем, никој не му е погодено. Секогаш има некој којшто е незадоволен.

“Секој друг е грешен, јас сум во право и за твоето мислење баш ми е гајле!”

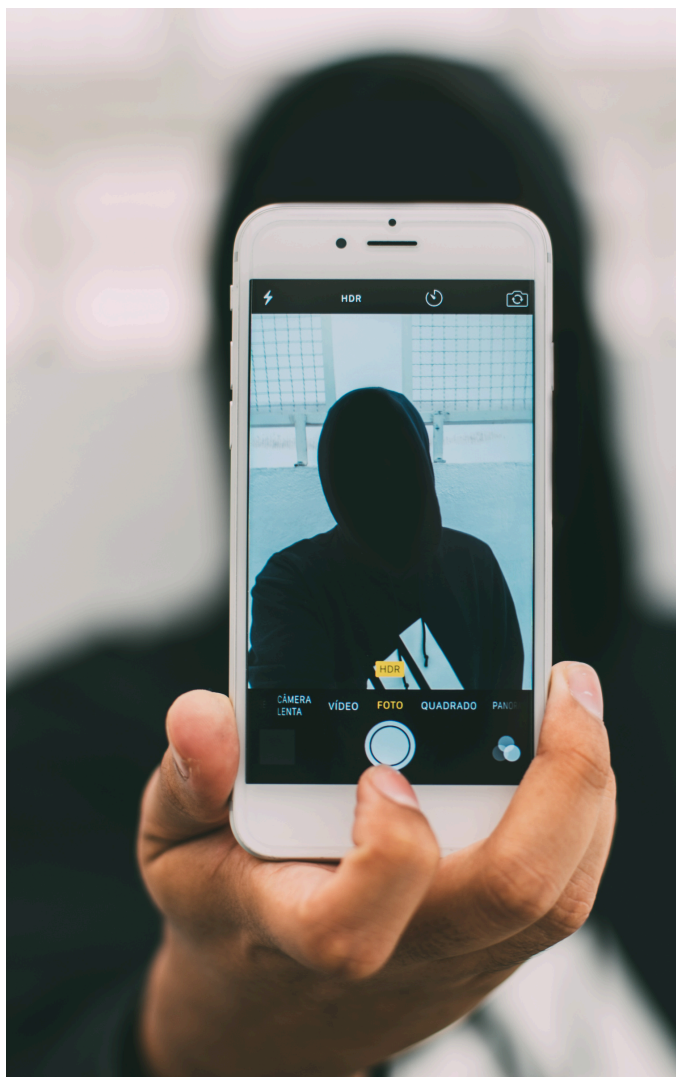
“Солидарност? Само кога мене ми одговара!”

“Да помагам на други? Само кога добивам пофалница!”

Почит и љубов во нашето општество во нивната најчиста форма се само кон себе. Позади секое добро дело е малата надеж дека ќе дојде некој да ни каже дека сме добар човек, дека сите треба да бидат како нас. Оваа надеж можеби е мала, но е доминантна и е еден од главните мотиватори за ова добро дело. Позади секоја љубовна песна е надежта дека оној за којшто е напишана ќе се воодушеви и ќе нè сака повеќе.

И што да правиме за ова? Не можеме ништо. Реално нема решеније за ова. И што би рекол обичниот човек? “Баш ми е гајле.”

Но и јас сум обичен човек. Ова се го пишувам од перспектива на оној којшто го критикувам. За многу работи и мене баш ми е гајле.

Како тогаш јас, еден од грешниците којшто фрла камен можам да пишувам долг текст за моите сопствени грешки додека ги повторувам континуирано?

Дали кон себе го фрлам овој метафоричен камен?

Вистината е дека сопствените грешки ги разбираам, сопствените дамки на алиштата ги гледам, но не знам како да ги исчистам. Како човек разбираам дека сум грешник. Разбираам дека грешам, и разбираам дека има место за напредок. Но како човек разбираам дека нема место за совршеност.

Совршеност е нешто целосно надвор од моите можности. Но тоа е дел од искуството како човек. Многу прашања, малку одговори. Можеби алиштата беа создадени со дамките, не извалкани.

Basketball player Myles Howard

НОВИНАР: СОФИЈА СТОЈАНОВА

What is your end goal for your basketball career?

-The end goal for my basketball career is to hopefully play in Japan one day. I am fascinated with Japan and if I am able to play there, I believe I will be very satisfied with how my career ends.

Myles we have seen you on the court and we are amazed by your talent, what inspired you to become a basketball player, how did you first get started in basketball? Was there a specific moment or event that made you want to pursue it professionally?

-My older brother was a big inspiration for me to become a basketball player. When I was younger, I would always see him playing basketball with his friends and being the younger brother I would always try to keep up with him but I was hopeless until I became older. Chasing after my brother and wanting to be like him when I grew up inspired me to want to be a basketball player. I wouldn't say there was a specific moment that made me want to pursue being a professional, but I always knew that it was a possibility and after my senior year of college, multiple agents got in contact with me and that was when the possibility of me playing professional became reality.

Who would you say is your idol in life?

-My idols in my life are my parents. They've made considerable sacrifices for me to be in the position that I am in today and I am extremely grateful towards them. Seeing their work ethic, their caring nature, amongst other great attributes have inspired me to want to be like them both and lead a successful life.

**You are now playing for Kozuv, do you like it here
do you get along with your teammates, what are
some of your favorite memories?**

-Being here in Gevgelija is very different than what I am accustomed to, but I like how easy it is to feel like you belong. I do enjoy playing with all my teammates and I don't have any favorite moments as of right now, but I am sure that as we continue to win games, we'll create those moments together.

**Growing up, was basketball always your passion
and dream or did you have another plan for your
future career?**

-Growing up, basketball wasn't always my passion. I wanted to be a marine biologist at one point and then at another point I wanted to be a video game designer. Basketball, however, was always a part of my life so I could never part with basketball and I came to understand my love for the game and so as a result it became my plan for the future.

**We know you have played for other teams and
have traveled to other countries, what would you
say was the most pivotal moment in your career
so far?**

-I would say the most pivotal moment in my career was in my first year in Croatia, where I had some of the toughest practices that I had ever been a part of and I told myself that if I could make it through that rough stretch I could easily make it through anywhere. During that time, my love for the game was really teetering, but I came out a better person for it with a much better work ethic.

**What's your pre-game routine like, both mentally
and physically?**

-My pre-game routine starts when I am still at home. Usually I wake up and do a morning mobility session for about 10 minutes and then follow that up with a meditation session for about 10-15 minutes. Once at the gym, I read some notes that I have written for myself for the upcoming game.

Following that I get on the court and do my stretching and mobility I do before every game and then get some game like shots up.

What would you say is your biggest strength as a player, and what aspect of your game are you constantly working to improve?

-My biggest strength as a player is my defensive ability, more specifically, my ability to block shots. The one aspect of my game that I am constantly looking to improve is my shooting from outside and being consistent when I shoot.

How do you handle the pressure of tight situations during a game? Do you have any strategies to stay focused in high-stress moments?

- I handle tight situations by focusing on my breathing and doing that allows me to refocus on the game and block out the noise and any negative thoughts that I might have at the time. Having been in multiple high-stress moments, I am used to them by now and I let my instincts take over. As long as my mind is not clouded by doubt and I can focus on my breathing, then I am able to make it through any situation.

What's the biggest lesson you've learned throughout your journey in basketball?

-The biggest lesson I have learned throughout my journey is just how important it is to work both smart and hard. It is this combination that allows me to prosper because working with one but not the other just leads to lack luster results.

And lastly how are you enjoying Gevgelija, what would you highlight as something that fascinates you about this city?

-I am enjoying myself here in Gevgelija because it allows me to be myself. I have really enjoyed the food like the cevapi and pjeskavica. On top of that, I really love the bakeries and there are so many that I am able to try new things that I've never tried before.

Училиштен магазин „ЈОСКА“

Есенско злато и килибар

АВТОР И ФОТОГРАФ: ЛИЛИ МИТРОВА

Есента е сезона на тивки преодни моменти, кога светот се облекува во палета од топли нијанси и нежен ветар ги носи спомените од летото. Ова е време на промени, на подготовка за зимски одмор, кога природата изгледа како да танцува во свој ритам, оставајќи зад себе траг на злато и килибар. Пејзажот делува како живописна слика, насликана од невидлива рака на уметник кој знае како да ги истакне убавините на животот. Во секој паднат лист се крие приказна. Тие шепотат за миговите што поминаа, за деновите полни со светлина и топлина.

Тревата е сега покриена со мек тепих од боја, симболизирајќи го циклусот на животот – создавање, цветање и мирно исчезнување. Мирисот на свеж воздух со нијанса на земја и влага ни пренесува носталгија, мир и спокој – топло ќебе на студени утрини. Есента нè повикува да забавиме и да ги цениме моментите на тишина, да се потсетиме дека убавнината лежи во нејзината непостојаност. Во секој миг има магија, има нешто што не се повторува, само тивко доаѓа и си заминува.

Фолклорот - инспирација за младите генерации

НОВИНАР: СТЕФАНИЈА МАРКОВА

Иако низ годините животот на македонскиот народ постојано се менувал и денес многу работи се различни, сепак ние во себе засекогаш ќе носиме дел од нашите предци. Со нив постојано ќе бидеме поврзани преку традициите коишто живеат во нас.

Нашiot народ има огромна историја испреплетена со убавини и маки, а народот сето тоа го памети и одбележува низ своите традиции, обичаи и дела.

Фолклорот е најсветото нешто што го поседува секој народ, па затоа од есенцијална важност е истиот да биде вметнат во развојот на секое дете.

Културното-уметничко друштво „Негорци“ од с. Негорци, постои од 25 септември 2000 година и оттогаш се залага за негување на нашите традиции со учење на народни кореографии и песни. Истите имаме можност да ги прикажуваме низ нашата земја, но и во странство.

Нашето друштво се состои од повеќе групи поделени според годишната возраст, и тоа: најмала група (до петто одделение), средна група (од шесто до деветто одделение), средношколска група, ветерани (бивши играорци со долго искуство) и рекреативна група.

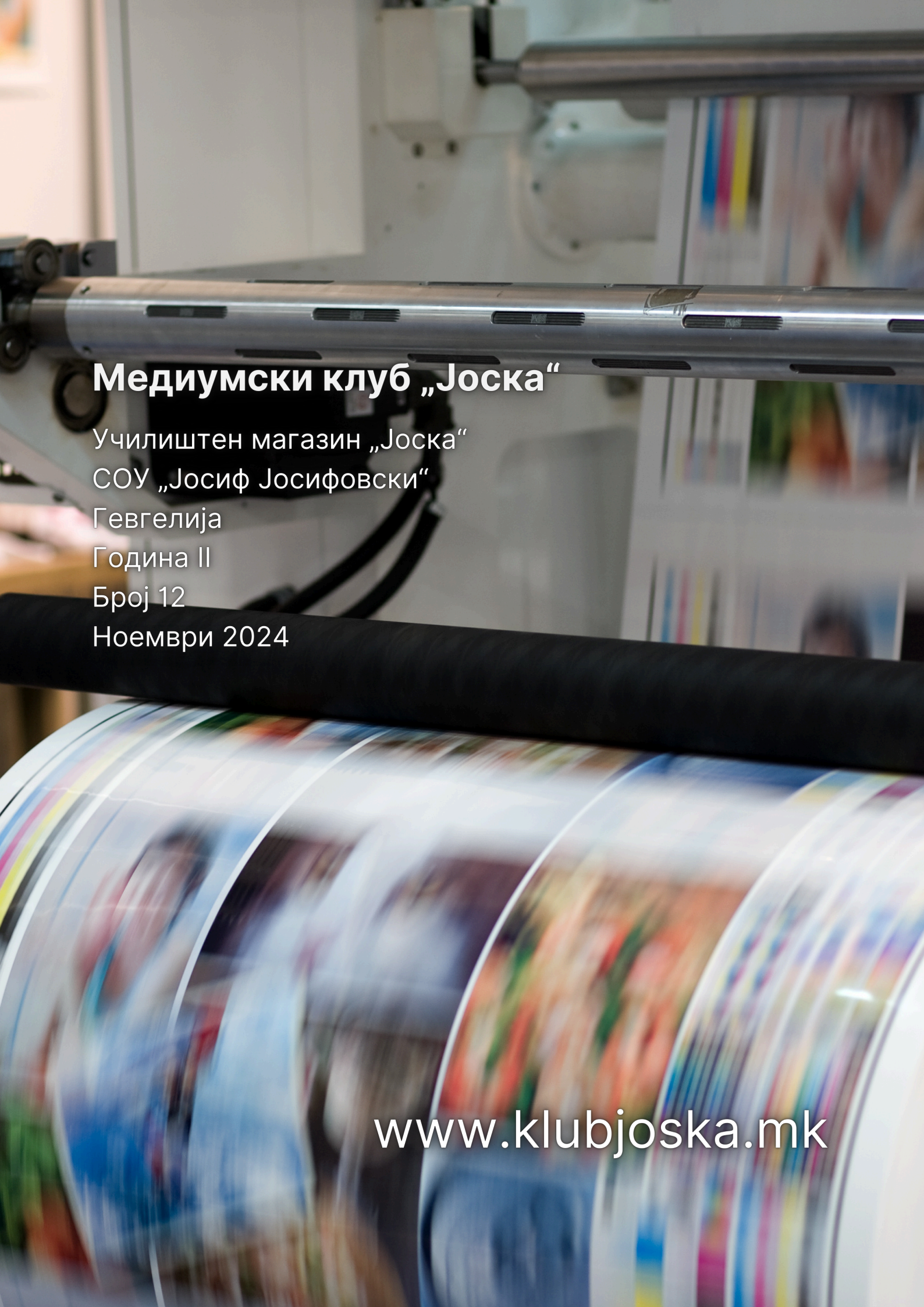

Низ годините, друштвото има учествувало на 533 фолклорни настапи од кои 235 се во странство, а останатите низ 35 градови и села во Македонија. Редовни учесници сме на фестивали во Турција, Бугарија, Србија и Република Српска каде што имаме формирано долгогодишни и значајни пријателства. Покрај нив, друштвото има гостувало и во Албанија, Грција, Словенија, Италија, Германија, Франција, Белгија и Холандија. Овие турнеи ни нудат можност да се запознаеме со многу наши врсници нивната историја и традиција. На овој начин се запознаваме со култури различни на нашата, но истовремено стекнуваме посилна почит и гордост спрема својата.

Покрај многуте туѓи настани на коишто учествуваме, своето знаење можеме да го прикажеме на нашиот меморијален фолклорен фестивал „Засекогаш со нас“, посветен и во чест на Игор Мицев. Истиот се одржува во првата недела на ноември, веќе три години по ред. Оваа година се одбележа на 1 ноември, а нашите играорци се покажаа со своите најдобри кореографии, меѓу кои е и енергичната српска игра „Врање“ изведена од групата ветерани.

Научно е докажано дека посветувањето кон некое хоби има позитивен придонес за квалитетот на животот, така што ја подржува емоционална и физичка состојба на телото. Фолклорот нуди можност да научиме нешто повеќе за своето минато, но многу поважни се промените во нашата перспектива и карактерни особини коишто се резултат на турнеите на кои учествуваме.

Медиумски клуб „Јоска“

Училиштен магазин „Јоска“

СОУ „Јосиф Јосифовски“

Гевгелија

Година II

Број 12

Ноември 2024

www.klubjoska.mk